

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Αριθμός 4131	Παρασκευή, 14 Μαΐου 2010	223
--------------	--------------------------	-----

Ο περί της Σύμβασης περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικός) (Τροποποιητικός) Νόμος του 2010 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 9(III) του 2010

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ (ΚΥΡΩΤΙΚΟΥΣ) ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1990 ΚΑΙ ΤΟΥ 2000

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.
243 του 1990
5(III) του 2000.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύμβασης περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικός) (Τροποποιητικός) Νόμος του 2010 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί της Σύμβασης περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικούς) Νόμους του 1990 και του 2000 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Σύμβασης περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικοί) Νόμοι του 1990 έως 2010.

Τροποποίηση
του άρθρου 2
του βασικού
νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται με την ένθεση σ' αυτό, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, του ακόλουθου νέου όρου και του ορισμού του:

« "Προαιρετικό Πρωτόκολλο του 2000" σημαίνει το Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σε σχέση με την Ανάμιξη Παιδιών σε Ένοπλη Σύρραξη, που υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στις 25 Μαΐου 2000, η προσχώρηση στο οποίο εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο με την Απόφασή του με Αρ. 66.667 και ημερομηνία 3.1.2008 και περιλαμβάνει τη Δήλωση και την Επιφύλαξη της Κυπριακής Δημοκρατίας που κατατέθηκαν, ταυτόχρονα με την υπογραφή του εν λόγω Προαιρετικού Πρωτοκόλλου, την 1^η Ιουλίου 2008.»

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη σ' αυτόν νέων άρθρων.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη σ' αυτόν, αμέσως μετά το άρθρο 3 αυτού, των ακόλουθων νέων άρθρων 4, 5 και 6:

«Κύρωση του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου του 2000.

9 (III) του 2010.

Πίνακας,
Μέρος III,
Μέρος IV.

4. Με τον περί της Σύμβασης περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού (Κυρωτικό) (Τροποποιητικό) Νόμο του 2010, κυρώνεται το Προαιρετικό Πρωτόκολλο του 2000, το κείμενο του οποίου εκτίθεται στην αγγλική γλώσσα στο Μέρος III του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος IV του Πίνακα:

Νοείται ότι, σε περίπτωση διαφοράς και/ή αντίφασης μεταξύ του κειμένου του Μέρους III και εκείνου του Μέρους IV του Πίνακα, υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος III.

Αρμόδια αρχή για το Προαιρετικό Πρωτόκολλο του 2000.

5. Ως αρμόδια αρχή, για την εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου του 2000, καθορίζεται ο Υπουργός Άμυνας.

Κανονισμοί.

6. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου του 2000.».

Τροποποίηση του Πίνακα του βασικού νόμου.

4. Ο Πίνακας του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στην αρχή αυτού, του τίτλου «Πίνακας», την προσθήκη κάτω από τον τίτλο εντός παρενθέσεως της αναφοράς στα άρθρα «(2 και 4)» και την προσθήκη στο τέλος αυτού των ακόλουθων νέων Μερών III και IV:

<

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD ON THE INVOLVEMENT OF CHILDREN IN ARMED CONFLICT

Adopted and opened for signature, ratification and accession by General Assembly resolution

A/RES/54/263 of 25 May 2000

The States Parties to the present Protocol,

Encouraged by the overwhelming support for the Convention on the Rights of the Child, demonstrating the widespread commitment that exists to strive for the promotion and protection of the rights of the child,

Reaffirming that the rights of children require special protection, and calling for continuous improvement of the situation of children without distinction, as well as for their development and education in conditions of peace and security,

Disturbed by the harmful and widespread impact of armed conflict on children and the long-term consequences it has for durable peace, security and development,

Condemning the targeting of children in situations of armed conflict and direct attacks on objects protected under international law, including places that generally have a significant presence of children, such as schools and hospitals,

Noting the adoption of the Rome Statute of the International Criminal Court, in particular, the inclusion therein as a war crime, of conscripting or enlisting children under the age of 15 years or using them to participate actively in hostilities, in both international and non-international armed conflicts.

Considering therefore that to strengthen further the implementation of rights recognized in the Convention on the Rights of the Child there is a need to increase the protection of children from involvement in armed conflict,

Noting that article 1 of the Convention on the Rights of the Child specifies that, for the purposes of that Convention, a child means every human being below the age of 18 years unless, under the law applicable to the child, majority is attained earlier,

Convinced that an optional protocol to the Convention that raises the age of possible recruitment of persons into armed forces and their participation in hostilities will contribute effectively to the implementation of the principle that the

best interests of the child are to be a primary consideration in all actions concerning children,

Noting that the twenty-sixth International Conference of the Red Cross and Red Crescent in December 1995 recommended, inter alia, that parties to conflict take every feasible step to ensure that children below the age of 18 years do not take part in hostilities

Welcoming the unanimous adoption, in June 1999, of International Labour Organization Convention No. 182 on the Prohibition and Immediate Action for the Elimination of the Worst Forms of Child Labour, which prohibits, inter alia, forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict,

Condemning with the gravest concern the recruitment, training and use within and across national of children in hostilities by armed groups distinct from the armed forces of a State, and recognizing the responsibility of those who recruit, train and use children in this regard,

Recalling the obligation of each party to an armed conflict to abide by the provisions of international humanitarian law,

Stressing that the present Protocol is without prejudice to the purposes and principles contained in the Charter of the United Nations, including Article 51, and relevant norms of humanitarian law,

Bearing in mind that conditions of peace and security based on full respect of the purposes and principles contained in the Charter and observance of applicable human rights instruments are indispensable for the full protection of children, in particular during armed conflicts and foreign occupation,

Recognizing the special needs of those children who are particularly vulnerable to recruitment or use in hostilities contrary to the present Protocol owing to their economic or social status or gender,

Mindful of the necessity of taking into consideration the economic, social and political root causes of the involvement of children in armed conflicts,

Convinced of the need to strengthen international cooperation in the implementation of the present Protocol, as well as the physical and psychosocial rehabilitation and social reintegration of children who are victims of armed conflict, Encouraging the participation of the community and, in particular, children and child victims in the dissemination of informational and educational programmes concerning the implementation of the Protocol,

Have agreed as follows:

Article 1

States Parties shall take all feasible measures to ensure that members of their armed forces who have not attained the age of 18 years do not take a direct part in hostilities.

Article 2

States Parties shall ensure that persons who have not attained the age of 18 years are not compulsorily recruited into their armed forces.

Article 3

1. States Parties shall raise the minimum age for the voluntary recruitment of persons into their national armed forces from that set out in article 38, paragraph 3, of the Convention on the Rights of the Child, taking account of the principles contained in that article and recognizing that under the Convention persons under the age of 18 years are entitled to special protection.

2. Each State Party shall deposit a binding declaration upon ratification of or accession to the present Protocol that sets forth the minimum age at which it will permit voluntary recruitment into its national armed forces and a description of the safeguards it has adopted to ensure such recruitment is not forced or coerced.

3. States Parties that permit voluntary recruitment into their national armed forces under the age of 18 years shall maintain safeguards to ensure, as a minimum, that:

(a) Such recruitment is genuinely voluntary;

(b) Such recruitment is carried out with the informed consent of the person's parents or legal guardians;

(c) Such persons are fully informed of the duties involved in such military service;

(d) Such persons provide reliable proof of age prior to acceptance into national military service.

4. Each Party may strengthen its declaration at any time by notification to that effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall inform all States Parties. Such notification shall take effect on the date on which it is received by the Secretary-General.

5. The requirement to raise the age in paragraph 1 of the present article does not apply to schools operated by or under the control of the armed forces of the States Parties, in keeping with articles 28 and 29 of the Convention on the Rights of the Child.

Article 4

1. Armed groups that are distinct from the armed forces of a State should not, under any circumstances, recruit or use in hostilities persons under the age of 18 years.
2. States Parties shall take all feasible measures to prevent such recruitment and use, including the adoption of legal measures necessary to prohibit and criminalize such practices.
3. The application of the present article shall not affect the legal status of any party to an armed conflict.

Article 5

Nothing in the present Protocol shall be construed as precluding provisions in the law of a State Party or in international instruments and international law that are more conducive to the realization of the rights of the child.

Article 6

1. Each State Party shall take all necessary legal, administrative and other measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions of the present Protocol within its jurisdiction.
2. States Parties undertake to make the principles and provisions of the present Protocol widely known and promoted by appropriate means, to adults and children alike.
3. States Parties shall take all feasible measures to ensure that persons within their jurisdiction recruited or used in hostilities contrary to the present Protocol are demobilized or otherwise released from service. States Parties shall, when necessary, accord to such persons all appropriate assistance for their physical and psychological recovery and their social reintegration.

Article 7

1. States Parties shall cooperate in the implementation of the present Protocol, including in the prevention of any activity contrary thereto and in the rehabilitation and social reintegration of persons who are victims of acts contrary thereto, including through technical cooperation and financial assistance. Such assistance and cooperation will be undertaken consultation with the States Parties concerned and the relevant international organizations.
2. States Parties in a position to do so shall provide such assistance through existing multilateral, bilateral or other programmes or, inter alia, through a voluntary fund established in accordance with the rules of the General Assembly.

Article 8

Each State Party shall, within two years following the entry into force of the present Protocol for that State Party, submit a report to the Committee on the Rights of the Child providing comprehensive information on the measures it has taken to implement the provisions of the Protocol, including the measures taken to implement the provisions on participation and recruitment.

2. Following the submission of the comprehensive report, each State Party shall include in the reports it submits to the Committee on the Rights of the Child, in accordance with article 44 of the Convention, any further information with respect to the implementation of the Protocol. Other States Parties to the Protocol shall submit a report every five years.

3. The Committee on the Rights of the Child may request from States Parties further information relevant to the implementation of the present Protocol.

Article 9

1. The present Protocol is open for signature by any State that is a party to the Convention or has signed it.

2. The present Protocol is subject to ratification and is open to accession by any State. Instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary – General of the United Nations.

3. The Secretary – General, in his capacity as depositary of the Convention and the Protocol, shall inform all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention of each instrument of declaration pursuant to article 3.

Article 10

1. The Present Protocol shall enter into force three months after the deposit of the tenth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying the present Protocol or acceding to it after its entry into force, the Protocol shall enter into force one month after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 11

1. Any State Party may denounce the present Protocol at any time by written notification to the Secretary – General of the United Nations, who shall thereafter inform the other States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention. The denunciation shall take effect one year after the date of receipt of the notification by the Secretary – General. If, however, on the expiry of that year the denouncing State Party is engaged in armed conflict, the

denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict.

2. Such a denunciation shall not have the effect of releasing the State Party from its obligations under the present Protocol in regard to any act that occurs prior to the date on which the denunciation becomes effective. Nor shall such a denunciation prejudice in any way the continued consideration of any matter that is already under consideration by the Committee on the Rights of the Child prior to the date on which the denunciation becomes effective.

Article 12

1. Any State Party may propose an amendment and file it with the Secretary – General of the United Nations. The Secretary – General shall thereupon communicate the proposed amendment to States Parties with a request that they indicate whether they favour a conference of States Parties for the purpose of considering and voting upon the proposals. In the event that, within four months from the date of such communication, at least one third of the States Parties favour such a conference, the Secretary – General shall convene the conference under the auspices of the United Nations. Any amendment adopted by a majority of States Parties present and voting at the conference shall be submitted to the General Assembly of the United Nations for approval.

2. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of the present article shall enter into force when it has been approved by the General Assembly and accepted by a two-thirds majority of States Parties.

3. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have accepted it, other States Parties still being bound by the provisions of the present Protocol and any earlier amendments they have accepted.

Article 13

1. The present Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations

2. The Secretary – General of the United Nations shall transmit certified copies of the present Protocol to all States Parties to the Convention and all States that have signed the Convention.

Signature and ratification by the Republic of Cyprus of the
"Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child
on the involvement of Children in Armed Conflict, New York 25 May 2000"

Declaration and Reservation made by the Republic of Cyprus upon signature and ratification:

Declaration

Pursuant to Article 3, paragraph 2, of the "Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of Children in Armed Conflict, New York 25 May 2000", the Republic of Cyprus declares:

1. The National Guard Law No. 20 of 1964, as variously amended, most recently in 2006, hereinafter "The National Guard Law", provides that the obligation to military service, in times of peace, begins the 1st January of the year the citizen becomes 18 years old. Although military service is compulsory for all Cypriot citizens, women and some categories of males (e.g. clergymen) are exempted from military service in times of peace.
2. The National Guard Law also provides for the voluntary enlistment of citizens under 18 who have attained the age of 17 by the date of their recruitment in the armed forces. The acceptance of volunteers to Military Service, requires special authorization from the Minister of Defense. Volunteers must have recent written consent from parents or legal guardians.
3. The recruitment, on a voluntary basis, by the armed forces at the minimum age of 17 years shall continue to be permitted under the conditions and with the safeguards provided in Article 3, paragraph 3, of the Optional Protocol.
4. Proof of age prior to recruitment is presented through the application of section 4A of the National Guard Law providing for mandatory registration for all citizens with the appropriate authorities in the District of their normal residence once they reach the age of 16. Section 4A of the Law specifies that the data must be submitted in a written form and include, among others, details on the place and date of birth. It is a punishable offence to submit erroneous data at the time of registration.

5. The Republic of Cyprus understands that Article 1 of the Optional Protocol would not prevent members of its armed forces to be deployed where:
- a. There is a genuine military need to deploy their unit to an area in which hostilities are taking place; and
 - b. By reason of the nature and urgency of the situation:
 - (i) it is not practicable to withdraw such persons before deployment; or
 - (ii) to do so would undermine the operational effectiveness of their unit, and thereby put at risk the successful conduct of the military mission and/or the safety of other personnel.

The above understanding is all the more necessary under the circumstances prevailing nowadays in the Republic of Cyprus as a result of the continued illegal military occupation of 37% of its national territory by a foreign State, Party to the Optional Protocol.

Reservation

Upon signature of the Optional Protocol, the Government of the Republic of Cyprus restates the content of its communication of 29 July 2004 to the Secretary General of the United Nations with regard to the Declaration made by the Government of the Republic of Turkey upon ratification of the Optional Protocol, which reads as follows:

"The Government of the Republic of Cyprus has examined the declaration made by the Government of the Republic of Turkey to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Involvement of Children in armed Conflict, New York, 25 May 2000, on May 2004, in respect of the implementation of the provisions of the Optional Protocol only to the States Parties which it recognizes and with which it has diplomatic relations.

In the view of the Government of the Republic of Cyprus, this declaration amounts to a reservation. This reservation creates uncertainty as to the States Parties in respect of which Turkey is undertaking the obligations in the Protocol and raises doubt as to the commitment of Turkey to the object and purpose of the Convention on the Rights of the Child and of the said Protocol. The Government of the Republic of Cyprus therefore objects to the reservation made by the Government of the Republic of Turkey to the Optional Protocol to the Convention of the Rights of Child on the Involvement of Children in Armed Conflict.

This reservation or the objection to it shall not preclude the entry into force of the Convention on the Rights of the Child or the future entry into force of the said Protocol between the Republic of Cyprus and the Republic of Turkey."

ΜΕΡΟΣ ΙV

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΜΙΞΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΕΝΟΠΛΗ ΣΥΡΡΑΞΗ

Υιοθετήθηκε και άνοιξε προς υπογραφή, επικύρωση και προσχώρηση με το ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης A/RES/54/263 της 25^{ης} Μαΐου 2000.

Τα Κράτη – Μέρη του παρόντος Πρωτοκόλλου,

ΕΝΘΑΡΡΥΜΕΝΑ από τη συντριπτική υποστήριξη προς τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, που αποδεικνύει την υπάρχουσα εκτεταμένη δέσμευση να αναληφθεί αγώνας για την προώθηση και την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού,

ΕΠΑΝΑΔΙΑΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι τα δικαιώματα των παιδιών απαιτούν ειδική προστασία και ζητώντας τη συνεχή βελτίωση της κατάστασης των παιδιών χωρίς διάκριση, όπως και την ανάπτυξη και εκπαίδευσή τους σε συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας,

ΕΝΟΧΛΗΜΕΝΑ από τον επιβλαβή και εκτεταμένο αντίκτυπο της ένοπλης σύρραξης στα παιδιά και τις μακρόχρονες επιπτώσεις της για διαρκή ειρήνη, ασφάλεια και ανάπτυξη,

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ το να γίνονται τα παιδιά στόχος σε καταστάσεις ένοπλης σύρραξης και τις άμεσες επιθέσεις σε αντικείμενα που προστατεύονται από το διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων τόπων που γενικώς έχουν σημαντική παρουσία παιδιών, όπως είναι τα σχολεία και τα νοσοκομεία,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ την υιοθέτηση του Οργανισμού της Ρώμης από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και συγκεκριμένα το ότι σε αυτόν περιλαμβάνεται ως έγκλημα πολέμου η στρατολόγηση ή επιστράτευση παιδιών κάτω της ηλικίας των 15 ετών ή η χρήση τους στην ενεργό συμμετοχή σε εχθροπραξίες σε διεθνείς και μη ένοπλες συρράξεις,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ, συνεπώς, ότι για την περαιτέρω ενίσχυση της εφαρμογής των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού υπάρχει ανάγκη να αυξηθεί η προστασία των παιδιών από την ανάμιξη σε ένοπλη σύρραξη,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι το Άρθρο 1 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού προσδιορίζει ότι, για τους σκοπούς αυτής της Σύμβασης, παιδί σημαίνει κάθε ανθρώπινο ον κάτω της ηλικίας των 18 ετών, εκτός εάν η ενηλικίωση λαμβάνει χώρα νωρίτερα σύμφωνα με το νόμο που ισχύει για το παιδί,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι ένα προαιρετικό πρωτόκολλο της Σύμβασης που αυξάνει την ηλικία της πιθανής επιστράτευσης προσώπων στις ένοπλες δυνάμεις και τη συμμετοχή τους σε εχθροπραξίες θα συνεισφέρει αποτελεσματικά στην εφαρμογή της αρχής ότι τα συμφέροντα του παιδιού θα πρέπει να λαμβάνονται κατά προτεραιότητα υπόψη σε όλες τις ενέργειες που αφορούν τα παιδιά,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η εικοστή έκτη Διεθνής Διάσκεψη του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου το Δεκέμβριο του 1995 συνέστησε, μεταξύ άλλων, τα Μέρη των συρράξεων να προβαίνουν σε κάθε εφικτή ενέργεια ώστε να εξασφαλίζουν ότι δεν λαμβάνουν μέρος στις εχθροπραξίες παιδιά κάτω της ηλικίας των 18 ετών,

ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΟΝΤΑΣ την ομόφωνη έγκριση, τον Ιούνιο του 1999, της Σύμβασης υπ' αριθμόν 182 του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας για την Απαγόρευση και Άμεση Δράση για την Εξάλειψη των Χειρότερων Μορφών Παιδικής Εργασίας, που απαγορεύει, μεταξύ άλλων, την αναγκαστική ή υποχρεωτική στρατολόγηση παιδιών για χρήση σε ένοπλη σύρραξη,

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ με τη σοβαρότερη ανησυχία τη στρατολόγηση, εκπαίδευση και χρήση παιδιών εντός των εθνικών συνόρων, όπως και διασυνοριακά σε εχθροπραξίες από ένοπλες ομάδες που διαφέρουν από τις ένοπλες δυνάμεις ενός Κράτους, και αναγνωρίζοντας την ευθύνη εκείνων που στρατολογούν, εκπαιδεύουν και χρησιμοποιούν παιδιά για το σκοπό αυτόν,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ την υποχρέωση κάθε Μέρους σε μία ένοπλη σύρραξη να συμμορφώνεται με τις διατάξεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ ότι το παρόν Πρωτόκολλο δεν θίγει τους σκοπούς και τις αρχές που περιλαμβάνονται στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, συμπεριλαμβανομένου του Άρθρου 51, και των συναφών κανονισμών του ανθρωπιστικού δικαίου,

ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΝΑ ότι οι συνθήκες ειρήνης και ασφάλειας που βασίζονται στον πλήρη σεβασμό των σκοπών και των αρχών που περιλαμβάνονται στο Χάρτη και τήρηση των ισχυόντων εγγράφων περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι απαραίτητα στοιχεία για την πλήρη προστασία των παιδιών, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια ενόπλων συρράξεων και ξένης κατοχής,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τις ειδικές ανάγκες εκείνων των παιδιών που είναι ιδιαίτερα ευάλωτα στη στρατολόγηση ή χρήση σε εχθροπραξίες σε παραβίαση του παρόντος Πρωτοκόλλου, εξαιτίας της οικονομικής ή κοινωνικής τους κατάστασης ή του φύλου τους,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανάγκη να εξετάζονται οι οικονομικές, κοινωνικές, και πολιτικές αιτίες που βρίσκονται στη ρίζα της ανάμιξης των παιδιών σε ένοπλες συρράξεις,

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΑ ότι υπάρχει ανάγκη να ενισχυθεί η διεθνής συνεργασία για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου, όπως και για τη σωματική και ψυχοκοινωνική αποκατάσταση και επανένταξη των παιδιών που είναι θύματα ένοπλης σύρραξης,

ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΝΤΑΣ τη συμμετοχή της κοινότητας και, ιδιαίτερα, των παιδιών και των παιδιών – θυμάτων στη διάδοση πληροφοριών και σε εκπαιδευτικά προγράμματα για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1

Τα Κράτη – Μέρη θα λαμβάνουν κάθε εφικτό μέτρο για να εξασφαλίζουν ότι τα μέλη των ενόπλων δυνάμεων τους που δεν έχουν κλείσει ακόμη τα 18 δεν θα λαμβάνουν άμεσα μέρος σε εχθροπραξίες.

Άρθρο 2

Τα Κράτη – Μέρη θα εξασφαλίζουν ότι πρόσωπα που δεν έχουν κλείσει ακόμη τα 18 δεν θα επιστρατεύονται υποχρεωτικά στις ένοπλες δυνάμεις τους.

Άρθρο 3

1. Τα Κράτη-Μέρη θα αυξήσουν την ελάχιστη ηλικία για την εθελοντική κατάταξη προσώπων στις εθνικές τους ένοπλες δυνάμεις από εκείνη που ορίζεται στο Άρθρο 38 παράγραφος 3 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές που περιλαμβάνονται σε αυτό το άρθρο και αναγνωρίζοντας ότι σύμφωνα με τη Σύμβαση πρόσωπα κάτω της ηλικίας των 18 ετών δικαιούνται ειδικής προστασίας.

2. Κάθε Κράτος – Μέρος θα καταθέσει μία δεσμευτική διακήρυξη με την κύρωση ή προσχώρηση του στο παρόν Πρωτόκολλο, όπου θα ορίζεται η ελάχιστη επιτρεπόμενη ηλικία για την εθελοντική κατάταξη στις εθνικές του ένοπλες δυνάμεις και θα περιγράφονται οι εγγυήσεις που έχει αναλάβει για την εξασφάλιση ότι αυτή η κατάταξη δεν θα είναι καταναγκαστική ή υποχρεωτική.

3. Τα Κράτη – Μέρη που επιτρέπουν την εθελοντική κατάταξη στις εθνικές του ένοπλες δυνάμεις σε πρόσωπα κάτω της ηλικίας των 18 ετών θα διατηρούν σε ισχύ εγγυήσεις που θα εξασφαλίζουν, τουλάχιστον, ότι:

(α) αυτή η κατάταξη είναι γνήσια εθελοντική,

(β) αυτή η κατάταξη πραγματοποιείται με την εν γνώσει συγκατάθεση των γονέων ή νόμιμων κηδεμόνων του προσώπου,

(γ) αυτά τα πρόσωπα έχουν πληροφορηθεί πλήρως τα καθήκοντα που περιλαμβάνονται σε μία τέτοια στρατιωτική θητεία,

(δ) αυτά τα πρόσωπα παρέχουν αξιόπιστη απόδειξη της ηλικίας τους πριν γίνουν δεκτά στις εθνικές ένοπλες δυνάμεις.

4. Κάθε Κράτος – Μέρος μπορεί να ενισχύει τη διακήρυξή του οποτεδήποτε με σχετική γνωστοποίηση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα ενημερώσει όλα τα Κράτη – Μέρη. Αυτή η γνωστοποίηση θα ισχύσει από την ημερομηνία της λήψης της από τον Γενικό Γραμματέα.

5. Η απαίτηση της αύξησης της ηλικίας της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου δεν ισχύει για σχολεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο ή διευθύνονται από τις ένοπλες δυνάμεις των Κρατών – Μερών, σύμφωνα με τα Άρθρα 28 και 29 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Άρθρο 4

1. Ένοπλες ομάδες, που διαφέρουν από τις ένοπλες δυνάμεις ενός Κράτους, δεν θα πρέπει υπό καμία συνθήκη να στρατολογούν ή να χρησιμοποιούν σε εχθροπραξίες πρόσωπα κάτω της ηλικίας των 18 ετών.

2. Τα Κράτη – Μέρη θα λαμβάνουν κάθε εφικτό μέτρο για να εμποδίζουν αυτή τη στρατολόγηση και χρήση, συμπεριλαμβανομένης της υιοθέτησης νομικών μέτρων, όπως απαιτούνται για την απαγόρευση και τη δημιουργία του αξιόπιστου χαρακτήρα αυτών των πρακτικών.

3. Η εφαρμογή του παρόντος άρθρου δεν θα επηρεάσει τη νομική κατάσταση οποιουδήποτε μέρους ένοπλης σύρραξης.

Άρθρο 5

Τίποτα στο παρόν Πρωτόκολλο δεν θα ερμηνευθεί ότι αποκλείει τις διατάξεις του δικαίου ενός Κράτους – Μέρους ή των διεθνών εγγράφων και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου που συντελούν περισσότερο στην υλοποίηση των δικαιωμάτων του παιδιού.

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος – Μέρος θα λάβει όλα τα απαραίτητα νομικά, διοικητικά και άλλα μέτρα για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής και επιβολής των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου εντός της δικαιοδοσίας του.

2. Τα Κράτη – Μέρη αναλαμβάνουν να κάνουν τις αρχές και τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου ευρέως γνωστές και να τις προωθήσουν με τα κατάλληλα μέτρα σε ενήλικες και παιδιά εξίσου.

3. Τα Κράτη – Μέρη θα λάβουν όλα τα εφικτά μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι πρόσωπα εντός της δικαιοδοσίας τους που επιστρατεύονται ή χρησιμοποιούνται σε εχθροπραξίες σε παραβίαση του παρόντος Πρωτοκόλλου θα αποστρατεύονται ή με άλλον τρόπο θα εξέρχονται της υπηρεσίας. Τα Κράτη – Μέρη, όταν είναι απαραίτητο, θα παρέχουν σε αυτά τα πρόσωπα κάθε κατάλληλη συνδρομή για την σωματική και ψυχολογική τους ανάκαμψη και την κοινωνική τους επανένταξη.

Άρθρο 7

1. Τα Κράτη – Μέρη θα συνεργάζονται για την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης οποιασδήποτε δραστηριότητας αντίθετης με το παρόν και της αποκατάστασης και επανένταξης προσώπων που είναι θύματα πράξεων που αντιβαίνουν το παρόν, και η συνεργασία τους θα περιλαμβάνει την τεχνική συνεργασία και την οικονομική συνδρομή. Η συνδρομή και η συνεργασία αυτή θα αναλαμβάνονται σε συνεννόηση με τα ενδιαφερόμενα Κράτη – Μέρη και τους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

2. Τα Κράτη – Μέρη που είναι σε θέση να το πράττουν, θα παρέχουν αυτή τη συνδρομή μέσω των ισχυόντων πολυμερών, διμερών ή άλλων προγραμμάτων ή, μεταξύ άλλων, μέσω ενός εθελοντικού ταμείου που θα δημιουργηθεί σύμφωνα με τους κανονισμούς τη Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 8

1. Κάθε Κράτος – Μέρος, εντός δύο ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου γι' αυτό το Κράτος – Μέρος, θα υποβάλει μία αναφορά στην Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού, όπου θα παρέχει εκτενείς πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που έχει λάβει για την εφαρμογή των διατάξεων του Πρωτοκόλλου, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που έχουν ληφθεί για την εφαρμογή των διατάξεων περί συμμετοχής και στρατολόγησης.

2. Ακολούθως της υποβολής της εκτενούς αναφοράς, κάθε Κράτος – Μέρος θα περιλαμβάνει στις αναφορές που θα υποβάλει στην Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σύμφωνα με το Άρθρο 44 της Σύμβασης, κάθε περαιτέρω πληροφορία σχετικά με την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου. Άλλα Κράτη – Μέρη του Πρωτοκόλλου θα υποβάλλουν αναφορά κάθε πέντε χρόνια.

3. Η Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού μπορεί να ζητά από τα Κράτη – Μέρη περαιτέρω στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 9

1. Το παρόν Πρωτόκολλο είναι ανοιχτό προς υπογραφή από οποιοδήποτε Κράτος είναι Μέρος της Σύμβασης ή την έχει υπογράψει.

2. Το παρόν Πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση και είναι ανοιχτό στην προσχώρηση οποιουδήποτε Κράτους. Τα έγγραφα κύρωσης ή προσχώρησης θα κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Ο Γενικός Γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως θεματοφύλακας της Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου, θα ενημερώνει όλα τα Κράτη – Μέρη της Σύμβασης και όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση σχετικά με κάθε έγγραφο δήλωσης κατ' εφαρμογή του Άρθρου 3.

Άρθρο 10

1. Το παρόν Πρωτόκολλο θα αρχίσει να ισχύει τρεις μήνες μετά την κατάθεση του εγγράφου κύρωσης ή προσχώρησης.

2. Για κάθε Κράτος που κυρώνει το παρόν Πρωτόκολλο ή που προσχωρεί σε αυτό μετά την έναρξη ισχύος του, το Πρωτόκολλο θα αρχίζει να ισχύει ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατάθεσης του δικού του εγγράφου κύρωσης ή προσχώρησης.

Άρθρο 11

1. Οποιοδήποτε Κράτος – Μέρος μπορεί να καταγγείλει το παρόν Πρωτόκολλο οποτεδήποτε με έγγραφη γνωστοποίηση προς τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος θα ενημερώσει κατόπιν τα άλλα Κράτη – Μέρη της Σύμβασης και όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση. Η καταγγελία θα ισχύσει ένα έτος μετά την ημερομηνία λήψης της γνωστοποίησης από το Γενικό Γραμματέα. Εάν, όμως, με την εκπνοή αυτού του έτους το καταγγέλον Κράτος – Μέρος είναι αναμειγμένο σε ένοπλη σύρραξη, η καταγγελία δεν θα ισχύσει πριν το τέλος της ένοπλης σύρραξης.

2. Αυτή η καταγγελία δεν θα έχει το αποτέλεσμα της αποδέσμευσης ενός Κράτους – Μέρους από τις υποχρεώσεις του που προβλέπονται στο παρόν Πρωτόκολλο σε σχέση με οποιαδήποτε πράξη που θα λάβει χώρα πριν από την ημερομηνία κατά την οποία θα ισχύσει η καταγγελία. Ούτε αυτή η καταγγελία θα θίξει με οποιονδήποτε τρόπο τη συνεχιζόμενη εξέταση οποιουδήποτε θέματος που ήδη θα εξετάζεται από την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της καταγγελίας.

Άρθρο 12

1. Οποιοδήποτε Κράτος – Μέρος μπορεί να προτείνει μία τροποποίηση και να την καταθέσει στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Ο Γενικός Γραμματέας θα γνωστοποιήσει κατόπιν την προτεινόμενη τροποποίηση στα Κράτη – Μέρη με αίτηση να δηλώσουν εάν είναι υπέρ μιας διάσκεψης των Κρατών – Μερών για το σκοπό της εξέτασης και ψήφησης των προτάσεων. Σε περίπτωση

που, εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία αυτής της γνωστοποίησης, τουλάχιστον ένα τρίτο των Κρατών – Μερών δηλώσουν υπέρ μιας τέτοιας διάσκεψης, ο Γενικός Γραμματέας θα συγκαλέσει τη διάσκεψη υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών. Τυχόν τροποποιήσεις που θα υιοθετηθούν από την πλειοψηφία των Κρατών – Μερών που παρίστανται και έχουν δικαίωμα ψήφου στη διάσκεψη θα υποβληθούν στην έγκριση της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών.

2. Τροποποίηση που θα υιοθετηθεί σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου θα τεθεί σε ισχύ μετά την έγκρισή της από τη Γενική Συνέλευση και την αποδοχή της από μία πλειοψηφία δύο τρίτων των Κρατών – Μερών.

3. Από τη στιγμή που θα ισχύσει μία τροποποίηση θα είναι δεσμευτική για εκείνα τα Κράτη – Μέρη που την έχουν αποδεχθεί, ενώ τα άλλα Κράτη – Μέρη θα εξακολουθήσουν να δεσμεύονται από τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου και τυχόν προηγούμενες τροποποιήσεις που έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 13

1. Το παρόν Πρωτόκολλο, του οποίου τα κείμενα στην αραβική, κινεζική, αγγλική, γαλλική, ρωσική και ισπανική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά, θα κατατεθεί στα αρχεία των Ηνωμένων Εθνών.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα μεταβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα του παρόντος Πρωτοκόλλου σε όλα τα Κράτη – Μέρη της Σύμβασης και σε όλα τα Κράτη που έχουν υπογράψει, τη Σύμβαση.

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 10 παράγραφος 2 αυτού.

Υπογραφή και επικύρωση από την Κυπριακή Δημοκρατία του
"Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης των Δικαιωμάτων του
Παιδιού σχετικά με την ανάμιξη Παιδιών σε Ένοπλη Σύρραξη,
Νέα Υόρκη 25 Μαΐου 2000"

Δήλωση και Επιφύλαξη που έγινε από την Κυπριακή Δημοκρατία στην υπογραφή και επικύρωση:

Δήλωση

Σύμφωνα με το Άρθρο 3, παράγραφος 2 του «Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού σχετικά με την ανάμιξη Παιδιών σε Ένοπλη Σύρραξη, Νέα Υόρκη 25 Μαΐου 2000», η Δημοκρατία της Κύπρου δηλώνει:

1. Ο περί της Εθνικής Φρουράς Νόμος του 1964 (Ν.20/1964) έως 2006, που στο εξής θα αναφέρεται ως "ο περί της Εθνικής Φρουράς Νόμος", προβλέπει ότι η υποχρέωση για στρατιωτική υπηρεσία, σε περίοδο ειρήνης, αρχίζει την 1η Ιανουαρίου του έτους, κατά το οποίο ο πολίτης συμπληρώνει το 18^ο έτος της ηλικίας του. Παρόλο ότι η στρατιωτική υπηρεσία είναι υποχρεωτική για όλους τους Κύπριους πολίτες, οι γυναίκες και μερικές κατηγορίες αρρένων πολιτών (π.χ. ιερείς) εξαιρούνται από την υποχρέωση στρατιωτικής υπηρεσίας σε περίοδο ειρήνης.

2. Ο περί της Εθνικής Φρουράς Νόμος προβλέπει επίσης για την εθελοντική στράτευση πολιτών κάτω των 18 ετών που έχουν συμπληρώσει την ηλικία των 17 ετών μέχρι την ημέρα της κατάταξής τους στις ένοπλες δυνάμεις. Η αποδοχή των εθελοντών για στρατιωτική υπηρεσία απαιτεί ειδική έγκριση από τον Υπουργό Άμυνας. Οι εθελοντές πρέπει να έχουν την πρόσφατη γραπτή έγκριση των γονέων τους ή των νόμιμων κηδεμόνων τους.

3. Η κατάταξη, σε εθελοντική βάση, στις ένοπλες δυνάμεις στην ελάχιστη ηλικία των 17 ετών θα συνεχίσει να επιτρέπεται υπό τις προϋποθέσεις και με τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο Άρθρο 3, παράγραφος 3, του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου.

4. Απόδειξη της ηλικίας πριν από την κατάταξη αποδεικνύεται δια μέσου της αίτησης του άρθρου 4Α του περί της Εθνικής Φρουράς Νόμου που προβλέπει την υποχρεωτική εγγραφή όλων των πολιτών σε αρμόδιες αρχές της περιοχής όπου έχουν τη συνήθη διαμονή τους όταν συμπληρώσουν την ηλικία των 16. Το άρθρο 4Α του Νόμου ορίζει ότι τα στοιχεία πρέπει να υποβάλλονται εγγράφως και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, λεπτομέρειες για τον τόπο και τη ημερομηνία γέννησης. Η υποβολή λανθασμένων στοιχείων κατά το χρόνο της εγγραφής αποτελεί αδίκημα που τιμωρείται.

5. Η Κυπριακή Δημοκρατία θεωρεί ότι το Άρθρο 1 του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου δεν θα εμποδίζει μέλη των ενόπλων της δυνάμεων να εμπλακούν όταν:

- (α) Υπάρχει πραγματική στρατιωτική ανάγκη να αναπτυχθεί η Μονάδα τους σε περιοχή όπου λαμβάνουν χώρα εχθροπραξίες και

- (β) Για λόγους που οφείλονται στη φύση και στο κατεπείγον της κατάστασης:
- (i) δεν είναι πρακτικά εφικτό να αποσυρθούν τα πρόσωπα αυτά πριν την ένοπλη παράταξη· ή
 - (ii) εάν γίνει κάτι τέτοιο μπορεί να υποσκάψει την επιχειρησιακή ικανότητα της Μονάδας και με αυτό τον τρόπο να τεθεί σε κίνδυνο η επιτυχής διεξαγωγή της στρατιωτικής αποστολής και/ή η ασφάλεια του υπόλοιπου προσωπικού.

Η πιο πάνω παράμετρος είναι απόλυτα αναγκαία λόγω των συνθηκών που επικρατούν σήμερα στην Κυπριακή Δημοκρατία, ως αποτέλεσμα της συνεχιζόμενης παράνομης στρατιωτικής κατοχής του 37% του εδάφους της από ξένη χώρα, συμβαλλόμενο Μέρος του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου.

Επιφύλαξη

Κατά την υπογραφή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου, η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας επαναδιατυπώνει το περιεχόμενο της δήλωσής της στις 29 Ιουλίου 2004 στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών σε σχέση με τη Δήλωση που έγινε από την Κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας κατά την επικύρωση του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου, που είναι η ακόλουθη:

«Η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας έχει μελετήσει τη Δήλωση που έγινε από την Κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας στο Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού σχετικά με την ανάμιξη Παιδιών σε Ένοπλη Σύρραξη, Νέα Υόρκη, 25 Μαΐου 2000, το Μάιο 2004, σε σχέση με την εφαρμογή των προνοιών του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου μόνο στα κράτη Μέρη που αναγνωρίζει και με τα οποία έχει διπλωματικές σχέσεις.

Κατά την άποψη της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, αυτή η δήλωση ισοδυναμεί με επιφύλαξη. Αυτή η επιφύλαξη δημιουργεί αμφισβήτηση ως προς τα Κράτη Μέρη με τα οποία η Τουρκία αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις του Πρωτοκόλλου και δημιουργεί αμφιβολίες για τη δέσμευση της Τουρκίας ως προς το αντικείμενο και το σκοπό της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και για το υπό αναφορά Πρωτόκολλο. Ως εκ τούτου, η Κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας αντιτίθεται στη δήλωση που έγινε από την Κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας στο Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Παιδιού σχετικά με την ανάμιξη Παιδιών σε Ένοπλη Σύρραξη.

Η εν λόγω επιφύλαξη ή η διαμαρτυρία δεν εμποδίζει τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού ή τη θέση σε ισχύ στο μέλλον του υπό αναφορά Πρωτοκόλλου μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τουρκίας.»